

पेरोङ्क (परस् + शंकु) adj. f. °क्षी *aussen* —, oben eng ÇAT. BR. 3, 4, 4, 26.
 पेरोकु (?) in °मत्त Verz. d. B. H. No. 903 (XIX).
 पेरोक्त s. u. वच् mit परा.
 पेरोन् परस् + शंकु अज्ञ 1) adj. f. शा *ausserhalb des Gesichtskreises liegend, der Wahrnehmung sich entziehend, unbekannt, unverständlich: अभयं ज्ञातादभयं पेरोन्तात्* AV. 19, 15, 6. अपि हृ पृष्ठस्तोत्रोयेषु (प्रत्यतेषु) पेरोन्ताणि कुर्वन् LIt. 10, 2, 3. 6, 10, 19. प्रत्यतेषं यतदतिष्ठ पेरोन् पृष्ठतः कुरु R. 2, 108, 17. पेरोन्तापिण्डं वृद्धा राम प्रत्यतप्या तथा। परं च प्रकृतिं दृष्ट्वा परिपाल्या: प्रजास्वया || R. GOR. 2, 2, 29. SĀMKHJAK. 6. तों पेरोन्तामपि ब्रह्मोऽवस्थाम् CĀK. zu Bṛ. A. UP. S. 153. SāH. D. 53. बङ्गभिः पेरोन्तिर्कृपयै: die man nicht wahrnimmt BBAG. P. 2, 1, 12. वृता भूतिभिः पेरोन्तैः RAG. 7, 13. बङ्गर्पे जीवितं धीराः पेरोन्तस्य प्रभोः कृते RĀGA-TAR. 4, 324. BBAG. P. 4, 13, 3. MĀK. P. 23, 106. सर्वमेतत्पोरोन्तं मे पव्यं वदिति unverständlich MBU. 1, 3068. कञ्जित्र सर्वे कर्माताः पेरोन्तास्ते विशङ्किताः 2, 165. Spr. 678. किमीश्चराणां पेरोन्तम् ÇAK. 108, 17. न पेरोन्तं ते धर्मं पश्यामि बुद्धितः: *deinem Geiste nicht unbekannt, fremd* R. 6, 95, 54. पेरोन्तप्रिय AIT. BR. 3, 33 und sonst. °क्राम ÇAT. BR. 6, 1, 1, 11. °पृष्ठ ÇĀNKH. ÇA. 10, 8, 33. 12, 7, 4, 8. पेरोन्तार्थस्य दर्शकम् (शास्त्रम्) Spr. 111. °मन्मथ dem die Liebe etwas Fremdes ist ÇAK. 51. °बित् der auf eine kaum wahrnehmbare Weise siegt BBAG. P. 3, 18, 4. कृतो लोकपरितोऽयं संबन्धो वै (so die v. l.) तया सकृ *hinter dem Rücken der Welt* MBU. 1, 3114. स्वाभिप्रायः *dem eigenen Verlangen, eine eigene Meinung etwas Fremdes ist* VET. 19, 16. Verschiedene cass. als advv. gebraucht. a) acc. VOP. 6, 65. (oxyt. nach gaṇa शरदादि zu P. 5, 4, 107) so dass man es nicht sieht, hinter dem Rücken, ohne Wissen von (in der älteren Sprache mit dem instr., in der späteren mit dem gen.): पेरोन्तमेव तेवेभ्य शात्मनोऽव्यक्त्यनात्रस्काय TBR. 1, 5, 6, 7. पेरोन्तं वा अन्ये देवा इन्द्रेति प्रत्यक्षमन्ये TS. 1, 7, 3, 1. यजामानेन पेरोन्तम् ÇAT. BR. 1, 5, 3, 7. 2, 1, 2, 11. 3, 1, 3, 25. 6, 1, 1, 11 u. s. w. LIt. 8, 9, 1. BHADD. in Z. f. vgl. Spr. 1, 442. नोदाक्षेदस्य नाम पेरोन्तमपि केवलम् M. 2, 190. MBU. 14, 805. न प्रत्यतेषं पेरोन्तं वा किंचिद्दुष्टे समाचरेत् 1301. R. 2, 21, 5. पेरोन्तमिव मे राजन्तक्यत्वे MBU. 3, 2819. KATH. 29, 73. तपेरोन्तम् PĀNKAT. 46, 7. — b) instr. auf eine dem Auge sich entziehende, geheimnissvolle, versteckte Weise: तन्माङ्गवं सन्मानुपमित्याचतते पेरोन्तेण पेरोन्तप्रिया इव ह्यं देवाः AIT. BA. 3, 33. 7, 30. TBR. 1, 5, 9, 2. ÇAT. BR. 6, 1, 1, 2. 14, 6, 11, 2. AIT. UP. 3, 14 u. s. w. पेरोन्तेण प्राणितदण्माप्नोति AIT. BR. 7, 26, 31. — c) abl. (den instr. regierend): तासु वा अहिना बुद्ध्येन पेरोन्तातोऽद्यात् *heimlich vor* AIT. BR. 3, 36. अ° ÇAT. BR. 14, 6, 4, 1, 5, 1. — d) loc. *hinter dem Rücken*: पेरोन्ते खलीकर्तुं शक्यते न ममायतः MRKHN. 35, 9. पेरोन्ते कार्षकतारं प्रत्यतेषं प्रियवादिनम् KĀN. 18. SPR. 1216. गुणान्स सर्वस्य वदेत्पेरोन्ते VARĀH. Bṛ. S. 74, 9. H. 268. तस्य पेरोन्ते PĀNKAT. 212, 22. — 2) m. a) Büsser ÇABDAM. im ÇKD. — b) N. pr. eines der Söhne des Anu BA. P. 9, 23, 1. — 3) f. शा *die vergangene, vollendete Handlung* (in der Gramm.; es ist wohl वृत्ति zu ergänzen): अयास्यस्य पेरोन्तायाम् (समाप्तिर्गति) AV. PRĀT. 4, 84. In derselben Bed. पेरोन्ते (लिङ्) P. 3, 2, 115. अपरोन्ते 119. — Vgl. अ°.

पेरोन्तकृत (प० + कृत) adj. von einem Verse (क्षेत्र), welcher den Gott nicht anredet, sondern nur von ihm aussagt, Nir. 7, 1.

पेरोन्तता (von पेरोन्त) f. nom. abstr.: अथात्र गणिते राजन्वयते न पेरो-

तता so v. a. bei dieser Rechnung giebt es keine Dunkelheit, liegt Alles offen zu Tage MBU. 3, 2820.

पेरोन्तवृत्ति (प० + वृत्ति) f. ein nicht vor unsern Augen geführtes Leben: कर्मान्मयोः सर्वत्र पेरोन्तगुणवृत्तयः Spr. 610.

2. पेरोन्तवृत्ति (wie eben) adj. der nicht vor unsern Augen lebt Spr. 610. auf eine dem Auge sich entziehende, undeutliche Weise gebildet: निघटवृत्तः इति अतिपेरोन्तवृत्तिः निगतवृत्तः: — पेरोन्तवृत्तिः निगमितारः: — प्रत्यन्तवृत्तिः DURGA zu Nir. 1, 1. Davon nom. abstr. °ता f. ebendas.

पेराग्व्यूति (परस् + ग्वृति) adv. über das Weideland —, das Weidegebiet hinaus: पेराग्व्यूत्यूत्यनिरामप् तुधमये सेधे रत्नस्विनः RV. 8, 49, 20. entfernter als eine Gavjüti: होतव्यः KĀTH. 37, 1.

पेराच्य (von वच् mit परा) adj. dem man widersprechen darf: ब्राह्मणो न पेराच्यः TS. 2, 5, 11, 9.

पेराणा (पर + ऊः) f. eines Andern Weib SāH. D. 108, 210.

पेरापकारिन् (पर + उप०) 1) adj. Andern Dienste erweisend, — helfend ÇAK. 109. Davon nom. abstr. °कारित्र n. BHART. Suppl. 13. — 2) m. N. pr. eines Fürsten KATHAS. 24, 19, 37.

पेरावाङ्क (परस् + वाङ्क) adv. über den Arm hinaus, weiter als der Arm reicht ÇAT. BR. 6, 4, 2, 10. 7, 2, 9, 2, 2.

पेरामात्र (परस् + मात्रा) adj. übermäßig, ungeheuer: Indra RV. 8, 57, 6.

पेरारजस् (परस् + र०) adj. über den Staub —, über den Dunst hinausliegend ÇAT. BR. 14, 8, 15, 4. fgg. SUADV. BA. 1, 2.

पेरालत (परस् + लत्त) adj. mehr als hunderttausend H. 1423, Sch.

पेरावरैम् (परस् + श्वरम्) adv. von oben nach unten, der Reihe nach, von Hand zu Hand, nacheinander: सोऽयं पेरावरं यज्ञो इन्द्रायते पितैव पुत्राय ब्रह्मचारिणो चत. BR. 1, 6, 2, 4, 12, 8, 2, 30. 13, 5, 4, 3. ÇĀNKH. ÇA. 16, 9, 7. — Vgl. पेरावर्यः.

पेरावर्तीणा (vom vorherg.) adj. P. 5, 2, 10. = पराश्रापंशुश्चानुभवति Sch.

पेरावरीयैस् (परस् + वृ०) adj. 1) aussen —, oben breiter: वश्च AIT. BR. 2, 35, 1, 25. TS. 6, 2, 2, 5. KĀTH. 24, 9. Vgl. परउरु. — 2) besser als gut, der allervorzüglichste Kānd. UP. 1, 9, 2, 2, 7, 1, 2. पेरावरीयोऽस्य मवति das höchste Glück ebend.

पेराजिकृ (परस् + त०) f. ein best. Metrum (8 + 8 + 12 Silben) KHANDAS 5 in Verz. d. B. H. 100, 2.

पेराज्ञी f. 1) eine Art Schabe AK. 2, 5, 26. H. 1337. Fälschlich auch पेराष्ट्री geschrieben. — 2) N. pr. eines Flusses (wohl = परुज्जी und daraus entstellt) RĀGA-TAR. 8, 2007.

पर्क (von पर्व) s. मधुपर्क.

पर्कट 1) m. Reicher (vgl. वकाट). — 2) n. Angst, Schmerz ÇABDĀRTHAK. im ÇKD.

पर्कटिन् m. oder पर्कटी f. 1) *Ficus infectoria Willd.*: प्रत्यो जटी पर्कटी स्यात् AK. 2, 4, 2, 13. TRIK. 3, 3, 99. H. 1131. पर्कटी f. MED. t. 47. H. an. 3, 165 (lies पर्कटी st. कर्कटी). मक्तान्पर्कटीवृत्तः HIT. 18, 7. Nach BHAB. zu AK. auch पर्कटी f. ÇKD. — 2) eine frische Betelnuss u. s. w. (पूगादर्नवे फले) TRIK. °टी f. MED. H. an.

पर्व (प॒च्, प॒र्ण॑क्ति) (DHĀTUP. 29, 25), प॒र्ण॑ति, अप॒र्णाक्, पिप॒र्णिध, पिप॒र्ण, पिप॒र्ण्याम्; प॒र्ण॑स्, अप॒र्णाक्, प॒र्ण॑म, प॒र्ण्यात्: med. प॒र्ण॑, प॒र्ण॑ (DAH-